நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 13	1917௵ ஆகஸ்டு ௴	மாதம் 3

A GARLAND OF VERSES

செய்யுள் மாலை

தாய் பிள்ளையைத் துயில் எழுப்புதல்

1. காரிருள் போயது காலையும் போந்தது
காக்கைகண் விழித்துடன் கரைவதும் காணாய்
பாரெலாம் பச்சைமேல் பதித்தமுத் தெனவே
பனித்துளி தங்கிய பசுந்தரை காணாய்
சூரியன் தன்கதிர்க் கைகளை நீட்டித்
தூங்கிடும் உயிர்களைத் தூண்டுதல் காணாய்
ஏரமர் பஞ்சணை இன்றுயில் நீத்தே
என்னருஞ் செல்வமே எழுந்திடு வாயே.

2. தினகரன் தோன்றிடும் செவ்வியை உணர்ந்தே
சேவல்கள் கூவின சிறைகளை யடித்தே
மனமது தெளிவுற வானம் நிர்மலமாய்
வாயுவும் தண்ணென வயங்குதல் காணாய்
புனமலர்ச் சோலைகள் புதுமலர் உகுத்தே
பொங்கிய நறுமணம் வீசுதல் காணாய்
இனமுறும் பஞ்சணை இன்றுயில் நீத்தே.
என்னருஞ் செல்வமே எழுந்திடு வாயே.

3. கன்றுடன் காலிகள் கண்விழித் தெழுந்த
காருடல் மள்ளர்கள் கலப்பைகள் எடுத்தார்
தன்றுணை யுடனெழப் புள்ளினம் எழுந்த
தருக்களும் தழைவிரித் தெழுவன காணாய்
சென்றுசென் றழைத்திடும் தேனினம் எவையும்
திகழ்மலர் தொறுமிரை தேடுதல் காணாய்
இன்றுயில் கொள்ளுவ தின்னமும் அழகோ
என்னருஞ் செல்வமே எழுந்திடு வாயே.

4. கருத்தை விளக்கிடக் காலையே காலம்
கலைகள் பயின்றிடக் காலையே காலம்
வருத்தி யுழைத்திடக் காலையே காலம்
வலிவுறப் பயிலவும் காலையே காலம்
அருத்தியோ டிறைவனை அகமுறத் துதித்தே
அருச்சனை புரியவும் காலையே காலம்
இருத்திய பஞ்சணை இன்றுயில் நீத்தே
என்னருஞ் செல்வமே எழுந்திடு வாயே.

சிறுதுளி பெருவெள்ளம்

அறிவுள மகனே அறிவுள மகனே
சிறியதென் றெதையும் சிந்தைகொண் டிகழேல்
எளியதென் றெதையும் இகழ்ந்து நீக்கேல்
எளிய வெல்லாம் எளியவு மல்ல
சிறிய வெல்லாம் சிறியவு மல்ல
அறிவுள மகனே அதனால் ஆய்ந்து
சிறியவும் பெரியவும் தெரிதர வேண்டின்
உறுமவற் றவற்றின் பயனால் உணர்க

சிறுதுளி யன்றே பெருவெள்ள மாவதும்
சிறுகல் லன்றே பெருமலை யாவதும்
சிறுகா லன்றே பேரா றாவதும்
சிறுசொல் லன்றே பெருநூ லாவதும்
சிறுபொழு தன்றே பெரும்பொழு தாவதும்
சிறுமீன் சினையினும் சிறுவிதை யன்றே
நறுநிழல் நல்கும் நன்மர மாவதும்
சிறுக சிறுகச் சேர்ந்தமண் ணன்றே
செறியுமிப் பூமித் திரட்சி யாவதும்
அதனால்
சிறிது சிறிதாத் தினமுஞ் செய்பின்
நெறியுடன் முடிவுறும் அரிய செயலெலாம்
சிறிது சிறிதாச் சிந்தை செய்யின்
பெரியதோர் கருத்தும் உரியதா யமையும்
சிறிது சிறிதாச் செய்யும் திறத்தோர்
பெரியதென் றெதையும் பேசார் எண்ணார்
அதனால் என்றன் அறிவுள மகனே
சிறியதென் றெதையும் சிந்தை செய்யாது
உரிமை கண்டு உணர்க உண்மையே.

பத்திராதிபர்.

BOTANY

தாவர சாஸ்திரம்

(முன்தொடர்ச்சி பக்கம் - 31)

வேர் — Root.

மரம், செடி, கொடி, புல் முதலிய எதைப் பார்த்தாலும் ஒவ்வொன்றும் பூமியில் நிலைத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. தாவர வர்க்கத்தில் எதையேனும் முழுதும் பார்க்க வேண்டுமானால், அதை அடியோடு பிடுங்கினால்தான் பார்க்கக்கூடும். இப்போது, ஒரு பூவரச மரத்தைப்பற்றி ஆராய்வோம் பூமிக்கு மேற்புறத்திலுள்ள அதன் பாகங்களைப் பார் என்னென்ன உறுப்புகள் காண்கின்றன? அடிமரம், கிளை, மிலாறு, இலை, பூ,

காய் ஆகிய உறுப்புகள் தெரிகின்றன. பூமிக்குள் இருக்கும் உறுப்பு வேர் ஒன்றேயாம். இப்போது, மேற்குறித்த உறுப்புக்களில் ஒவ்வொன்றையும் பற்றி ஆராய்ந்தால், தாவரத்தைப்பற்றி முழுதும் ஆராய்ந்து தெரிந்துகொண்டபடியாகும். இந்தப் பாடத்தில் முதலாக வேரைப்பற்றி ஆராய்வோம்:

வேர் என்பது தாவரத்திற்குப் பூமிக்குள் அமைந்திருக்கும் உறுப்பாகும். நாம் ஏதேனும் ஒரு விதையை நட்டால், அது முளைக்கும்போது பூமிக்குள் வேரும் பூமிக்கு மேல் இலையும் கிளைத்து வருவதைக் காண்கிறோம். செடி முதலில் வேர் விடும்போது, முக்கியமான முதல் வேர் பூமிக்குள் நேராகச் செல்லுகிறது. அவ்வேர் மேற் பாகம் தடித்தும், கீழ்ப்பாகம் சிறுத்தும் இருக்கிறது. அதன் உருவத்தைப் பார்த்தால் ஓர் ஆணியைப்போல் தோன்றுகிறது. அதனால் முதன்மையான அந்த வேருக்கு ஆணிவேர் என்றும் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆணிவேர் கொஞ்சம் நீண்டு சென்றால் அதின் பக்கங்களில் சில வேர்கள் கிளைக்கின்றன. அந்த வேர்களுக்குப் பக்க வேர்கள் என்று பெயர். ஆணிவேர் பக்கவேர்களின் முனைகளில் மெல்லிய சிறு சிறு வேர்கள் கிளைக்கும். அவற்றிற்கு வேர்த்துய்கள் என்று பெயர். ஆகவே வேர்களில் முக்கியமாக ஆணிவேர், பக்கவேர், வேர்த்துய்கள் என்ற மூன்று பிரிவுகள் இருப்பது தெளிவாகும்.

இப்போது ஒரு வேரை எடுத்துப் பரிசோதித்துப் பார்ப்போம். வேரை உடைத்து அல்லது அறுத்துப்பார்; மேற்புறத்தில் பட்டையும், அதற்குள் மெல்லிய கயிறுபோன்ற சடைப்பொருளும் காணப்படுகின்றன. இந்தச் சடைப்பொருள் முதிர்ந்தால் கட்டைபோல் உறுதியானதாக ஏற்படுகிறது.

வேரினால் தாவரத்திற்கு உண்டாகும் உபயோகம்

இனி இந்த வேர்களின் வேலையைக் கவனிப்போம். மரத்திற்கு வேர் இல்லாவிட்டால் என்ன? (1) வேர் இல்லாவிட்டால் மரம் நிலைத்து நிற்க முடியாமல் கீழே விழுந்து விடும். ஆகையால் மரம் பூமியில் நிலைத்து நிற்பதற்கு வேரே முக்கிய ஆதாரம் என்பது தெளிவாகிறது. (2) ஒரு செடியை வேரோடு பிடுங்கிவிட்டால் அது விரைவில் வாடி உலர்ந்து போகிறது.

அதனால் செடி உயிர்வாழ்வதற்கு வேரே ஆதாரம் என்பதும் விளங்குகின்றது. ஆகையால் வேர் தாவரத்திற்கு முக்கியமாக இரண்டு வகையில் உபயோகப் படுகிறது என்பது தெரிகிறது.

(1) தாவரம் நிலைப்பதற்கு வேரே ஆதாரம்

ஒரு கழைக்கூத்தன் தன் ஸ்தம்பத்தை நிறுத்தும்போது என்ன செய்கிறான்? தான் ஏறி ஆடவேண்டிய மூங்கில் வாரையை பூமியில் நிறுத்தி, அதன் மேற்பாகத்தில் (சற்று ஏறக்குறைய முக்காற்பாகத்தில்) கயிறுகளைக் கட்டி பூமியில் நாலாபக்கங்களிலும் அடித்துள்ள முனைகளில் அந்தக் கயிறுகளை இழுத்துக் கட்டுகிறான். பிறகு அவன் அதன் மேல் ஏறி உச்சியில் தங்கித் தன் வல்லமையைக் காட்டப் பல பக்கங்களிலும் சாய்ந்து விளையாடுகிறான். அவன் எப்படிச் சாய்ந்தாலும் நடுவில் நிற்கும் வாரை சாய்ந்து போகாமல் நேரே நிலைத்து உறுதியாக நிற்கிறது. கழைக்கூத்தன் ஆடும் அந்த ஸ்தம்பம் சாய்ந்து போகாமல் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற பக்கத்துக் கயிறுகளைப்போல், மரத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள பக்க வேர்கள் மரம் உறுதியாக நிலைத்திருப்பதற்கு உதவி செய்கின்றன. நடுவில் நிற்கும் ஸ்தம்பத்தின் கீழ்ப்பாகத்தைப்போல் ஆணிவேர் உதவி செய்கின்றது. ஆணிவேர் இல்லாவிட்டால் பக்கவேர்கள் அவ்வளவாகப் பலம் செய்யாது. அதனால்தான் ஆணிவேர் பலமாக அடையப் பெறாத சில மரங்கள் காற்று கொஞ்சம் பலமாக வீசும்போது அடியோடு பேர்ந்து சாய்ந்துவிடுகின்றன.

(2) தாவரம் உயிர்வாழ்வதற்கு வேரே ஆதாரம்

நாம் செடி வைத்து வளர்க்கும்போது, தண்ணீரை வேரண்டை வார்க்கிறோம். செடி வாடக் கண்டால் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும் என்கிறோம். அதனால் நீரே தாவரம் விருத்தியாவதற்கு ஆதாரம் என்பது விளங்குகிறது. அந்த நீர் செடிக்கு வேரின் மூலமாகச் செல்லுகிறது என்பதும் எவரும் அறிந்த விஷயமே. இனி, செடியின் வேர் நீரை கிரகிக்கும் விதத்தையும், தாவரம் உட்கொள்ளும் உணவின் விதங்களையும் அடுத்த பாடத்தில் விவரிப்போம்.

பத்திராதிபர்.

DISTRIBUTION OF WORK TO TEACHERS

உபாத்தியாயர்களுக்கு வேலை விதித்தல்.

ஒரு வகுப்பின் எல்லாப் பாடங்களையும் ஒரே உபாத்தியாயர் போதிக்கலாம்; அல்லது பற்பல வகுப்புகளில் பற்பல பாடங்களையாவது, தங்களுக்கு மிகவும் நன்றாய்த் தெரிந்த ஒரே பாடத்தை எல்லா வகுப்புகளிலுமாவது நடத்தலாம். உயர்தரக் கல்விச் சாலைகளில் கணித பாடம் அப் பாடத்தில் தேர்ந்த (Mathematics Professor) கணிதசாஸ்திர நிபுணராலும், சரித்திர பாடம் அப்பாடத்தில் தேர்ந்த (History Professor) சரித்திர நிபுணராலும், மற்றும் எப் பாடத்தில் எவர் பாண்டித்ய முடையவரா யிருக்கிறாரோ அப்பாடம் அவராலும் நடத்தும்படி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதம் செய்வதால் உபாத்தியாயர் உற்சாகத்தோடும், சிரத்தையோடும் போதிக்கவும், அப்பாடத்தில் திறமை வாய்ந்தவரா யிருப்பதால், விஷயங்களைத் தெளிவாய் உதாகரிக்கவும் பிள்ளைகளின் சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்கவும் தகுந்தவரா யிருக்கின்றார். இவ்விதம் விதித்தலால் நெருங்கிய மேல் விசாரணையும் தகுந்த கண்டிப்பும் ஏற்படுவதோடு உபாத்தியாயரும் தம் அதிகாரத்தை சரிவர செலுத்தக்கூடும். சிறு பிள்ளைகளுள்ள பிரைமரிப் பாடசாலைகளுக்கு இவை அவ்வளவாக ஏற்றதல்ல. பிள்ளைகள் தங்களுக்குத் தாங்களே விஷயங்களை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளக் கூடிய திறமையுள்ளவர்களுக்கு இந்த ஏற்பாடு அதிக அனுகூலமாகும்.

சிறு பாடசாலைகளில் உபாத்தியாயர் எப்பொழுதும் அதே வகுப்பில் இருப்பதால் பிள்ளைகளுடைய குணாகுணங்களை அறிந்து அவர்களுக்குச் சன்மார்க்கப் பயிற்சியை உண்டாக்கக் கூடும். ஆனால், இங்கிலீஷ் பாடங்களையும், மொழி பெயர்த்தல் பாடங்களையும் இங்கிலீஷும் சுயபாஷையும் நன்றாய்த் தெரிந்த உபாத்தியாயர்களே எல்லா வகுப்புகளுக்கும் போய் நடத்த வேண்டும். ஆகையால் கீழ் வகுப்புகளில் தனித்தனி உபாத்தியாயர் ஏற்படுத்தி வகுப்பின் எல்லாப் பாடங்களையும் நடத்தச் செய்வதே சிறு பிள்ளைகளுக்கு அனுகூலமாக முடியும்.

தலைமை உபாத்தியாயர் செய்யவேண்டிய கடமைகள் —

1. தலைமை உபாத்தியாயர் பள்ளிக்கூடத்தின் வெளிச்சம் காற்று முதலான ஏற்பாடுகளைக் கவனித்து, வகுப்புகளை ஏற்படுத்தி வேலையைக் கிரமமாய் உதவி உபாத்தியாயர்களுக்கு வகுத்துக்கொடுக்க வேண்டும்.

2 ரிஜிஸ்தர்களை அப்போதைக் கப்போது தாமே பதிவு செய்து வருவதோடு ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் கால அட்டவணை ஏற்படுத்தி அதன்படி கையாளப்பட்டு வருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

3. உயர்ந்த வகுப்பிற்குப் பாடம் நடத்தவேண்டும்.

4. கீழ் வகுப்புகளில் மாதிரிப்பாடங்களையும் பரீக்ஷையையும் அடிக்கடி நடத்தவேண்டும், சில சமயங்களில் அவர் பிள்ளைகளின் அப்பியாச புஸ்தகங்களையும் பரிசோதித்து பிழைகளை எடுத்துக் காட்டலாம்.

5. மேல் பரிசோதனை செய்வதும் உதவிகளிட மிருந்து சரிவர வேலைவாங்குவதும் அவர் கடமை

6. பிள்ளைகளுக்குச் சரீரதண்டனை விதித்தல்; அவர்கள் கொண்டுவரும் பிராதுகளை விசாரித்து குற்றஞ் செய்தவர்களைத் தண்டித்தல்.

7. பள்ளிக்கூடத்திற்கு வாராதவர்களையும் நேரம் சென்று வருகிறவர்களையும் கண்டித்துக் கிரமமாய் வேளை தப்பாமல் வரும்படி செய்தல்.

8. பிள்ளைகளின் நடை யுடை பாவனைகளைக் கவனித்துச் சீர்திருத்தல்.

9. பெற்றோர்களோடு பிள்ளையின் படிப்பு விஷயமாய்ப் பேசிக் குறைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்; அப் பெற்றோர்களுக்குப் பிள்ளையின் படிப்பைப் பற்றிக் காட்டுதல்.

10. பள்ளிக்கூட மேலதிகாரிகளோடு கடிதப் போக்கு வரவு செய்து அவர்களிடம் கட்டளைகளை உதவிகளுக்குக் காண்பித்து அதன்படி நடக்கச் செய்தல்.

11. உதவிகள் எழுதிவரும் பாடக்குறிப்பு அன்றாட டைரி முதலியவைகளைச் சரிபார்த்து இன்ஷியல் செய்தல்.

12. பாடசாலைக்கு வரும் பிள்ளைகளைச் சேர்த்தல், விலக்குதல், சம்பளவசூல் செய்தல், வசூலான தொகையை கஜானாவில செலுத்தல்.

13. உபாத்தியாயர்களின் சம்பள பில் தயாரித்து அனுப்புதல் சம்பளபட்டுவாடா செய்தல்.

14 பாடசாலைக்குச் சப்ளையா யிருக்கும் சாமான்கள், புஸ்தகங்கள், உபகரணங்கள் முதலியவைகளை உதவிகள் கேட்கும்போது கொடுத்து திருப்பி வாங்கி ஜாக்கிரதையாய் வைத்திருத்தல்.

15. உதவிகளிடத்தில் ஒற்றுமையா யிருந்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி வேலை வாங்குதல்.

16. மாதாந்த வருஷாந்தக் கணக்குகள் தயார் செய்து அனுப்புதல் முதலியவைகளும் அவர் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களாகும்.

உதவி உபாத்தியாயர்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகள்:—

1. உதவி உபாத்தியாயர்கள் எப்போதும் தலைமை உபாத்தியாயர் இடும் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து தங்கள் வேலையைச் சரிவரப் பார்க்கவேண்டும்.

2. அவர்களுக்கு ஏற்படும் வகுப்புகளுக்குப் பொறுப்பா யிருந்து சிரத்தையாய்ப் போதிக்கவேண்டும்.

3. சமயம் நேரிடும்போதெல்லாம் தலைமை உபாத்தியாயருக்கு அவர்கள் ஒத்தாசைசெய்து பள்ளிக்கூடத்தை நல்ல ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவர எப்போதும் சிரமப்படவேண்டும்.

4. தலைமை உபாத்தியாயரால் தயாரித்து மேலதிகாரியின் அங்கீகாரம் பெற்ற கால அட்டவணையின் பிரகாரம் பாடங்களைப் போதிக்கவேண்டும்.

5. வகுப்பிற்கு ஏற்பட்ட பாடக் குறிப்பு, தங்கள் வேலையைக் காட்டும் தினசரி முதலியவைகளை ஏற்ற காலங்களில் எழுதி வரவேண்டும்.

6. ஒரே பாடசாலையில் வேலைசெய்யும் உதவிகள் ஐக்கியமாயிருந்து ஒருவர்க்கொருவர் ஒத்தாசை செய்யும் குணமுடையவராயிருத்தல்வேண்டும்.

7. தலைமை உபாத்தியாயரும் உதவிகள் சொல்லும் புத்திமதிகளை உடனுக்குடனே கேட்டு நியாயமானவைகளை அனுசரித்து அவர்களுடன் ஒற்றுமையாயிருக்கவேண்டும்.

M. தங்கரத்தினம் பிள்ளை,
Teacher, Municipal Hindu Elementary School, Palni.

SCHOOL GARDEN

பாடசாலைத் தோட்டமும், அதன் சம்பந்தமான வியவசாய விஷயங்களும்.

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் - 41)

5. பயிர்செய்யும் விதம். பாத்திகள் கொடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மாணுக்கனும், மேற்சொன்னவிதமாய் தங்கள், தங்கள், பாத்திகளைத் தயார்செய்துகொண்டு, இரண்டு பாத்திகளில் ஒரு பாத்தியை பள்ளிக்கூடமிருக்கும், ஊரிலுள்ள பயிர்களை, சாதாரண குடித்தனக்காரன் செய்வதுபோலப் பயிரிட்டும், மற்றொன்றை தான் விவசாயவிஷயமாய் உபாத்தியாயரால் கற்றுக்கொண்டதை தானேசெய்துபார்த்தும், இவ்விரண்டையும், அடிக்கடி தான் கவனித்து, இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை தனக்குக்கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற அன்றாடம் எழுதவேண்டிய தினசரி என்னும் புஸ்தகத்தில் குறிக்கவேண்டும். தினசரி எழுதுவதைப்பற்றி பின்னால் சொல்வோம். தோட்டவேலைக்கு ஏற்படுகிற ஒவ்வொரு மாணுக்கனுக்கும், வேறு வேறு பயிரைச் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தோட்டவேலையும், வகுப்பில் உட்கார்ந்து படிப்பதுபோல ஒழுங்காயும், கிரமமாயும் செய்யவேண்டும். மேற்படி தோட்டவேலையை மேல் பார்க்கிற உபாத்தியாயர், மாணுக்கர்கள் வேலைக்கு ஆரம்பிக்குமுன் பாத்திகளைச் சுற்றிப்பார்த்து, குற்றம் குறைகளைக் கவ-

னித்து, அந்தந்த மாணாக்கனுக்கு எடுத்து உரைத்து நிவர்த்தி செய்தும், மேல்செய்யவேண்டிய முறைகளைக் கற்பித்தும், எரு-விடுதல், தண்ணீர் பாய்ச்சுதல் பூச்சி முதலானவைகளைக் கொல்ல ஏற்பாடு செய்தல், இவைகளெல்லாம் போதிக்கவேண்டும். ஒவ்-வொரு பயிரின் விதைமுதல், செடிகள் விதை அல்லது பலன் கொடுக்கும் வரையில், அதனுடைய சரித்திரங்களை நன்றாய் கவனித்துப் பதிவு செய்யவேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு மாணாக்கனும், தனக்குக்கொடுக்கப் பட்டிருக்கும், இரண்டு பாத்திகளின் சரித்திரத்தை எழுதுவதுடன், தன் தோழ-மாணாக்கர்கள் செய்திருக்கும் தோட்டத் தொழிலைப்பற்றிக் குற்றங் குறைகளைக்கண்டு, பயிர்களைப்பற்றி மாத்திரம், ஒவ்-வொரு வாரமும், ஒவ்வொரு வியாசம் எழுதும்படி செய்ய-வேண்டும். மேற்சொல்லியவைகளின், விஷயத்தை நேராகவே சோதிக்க, பரிக்ஷா பாத்திகளில், கம்போடியாப்பருத்தி போட-வும், நெற்பயிர்களில் நாற்றைக்கலப்பாய் ஒற்றை நான்றாய் நட-வும், வேர்கடலை போடும்படியான நிலமுண்டாக்கவும், கரும்பு உயர்ந்த ஜாதி கலப்பாய் நட்டுப்பார்க்கவும், காற்றினால் தள்ளப்படாத மோரிஸ் வாழை பயிர் செய்யவும், இன்னும் உருளைக்கிழங்கு, இஞ்சி, சேனைக்கிழங்கு இவை முதலான-வைகளை விவசாய சாஸ்திரப்படி அநேக தினுசான எருவிட்டும், பயிர்செய்து பரிக்ஷித்தும் அறியலாம்.

எருவைப்பற்றி முக்கியமாய் போதிக்கவேண்டிய அம்சங்-கள். இது இருவகைப்படும்.

GENERAL MANURE.

(*a*) புலங்களில் பயிர்விளையவேண்டிய எல்லா இந்திரிய உணவுகளையும் கொடுக்கக்கூடியது. இது நம் கொல்லையில் அன்றாடம் சேர்க்கப்படும், சாணி, குப்பைமுதலான உரம்.

SPECIAL MANURE.

(*b*) சில விசேஷப்பயிர்கள் விளைய குத்த ஆங்கீக உணவு-களை கொடுக்கக்கூடிய இதற்கென்று தயார்செய்யப்பட்ட எரு

(*a*) நமது தேசத்தில் இதைப் பெரும்பான்மையும் தனக்கு ஆஸ்தி என்றே கவனிக்காமல், ஏதோ கேவலம்

குப்பை, சாணி என்று, அலக்ஷியமாய் கண்டபடி விட்டுவிடுகிறார்கள். ஜப்பான் தேசத்தில் தங்கள் வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினர்கள், தங்கள் வீட்டிலேயே மல ஜலபாதையைக் காழிக்காம விருப்பதைக் குற்றமாக எண்ணுகிற மேற்படி ஜாதியார்கள், விவசாயத்தின் மேன்மையையும், எருவின் உபயோகத்தையும், எவ்வளவு நன்றாய் அறிந்திருக்கலாம் என நாம் யோசிக்கவேண்டும். ஆகையால் ஒவ்வொரு வீட்டிலுமுண்டாகும் எருவின் சாரத்தை வெயிலால் உலர விடாமலும், மழைத்தண்ணீர் ஓட்டத்தால் அடித்துக்கொண்டுபோக இடங்கொடுக்காமலும் காற்றினால் எருவின் சாரம் போகவிடாமலும், காப்பாற்றும் முறையையும், அதை விருத்தி பண்ணும் முறையையும், மாணாக்கர்களுக்கு கற்றுக்கொடுப்பது அத்தியாவசியம். இதற்காகவே மாணாக்கர்கள் செய்யும் தோட்டத்தின் ஒருகடைசியில் எருவுக்ென்று குழிகள் ஏற்படுத்தி, பின் சொல்லுகிற எருக்களைச் சேகரித்துப் பயிர்களுக்கு உபயோகப்படுத்திப் பரீக்ஷைசெய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு குழியும் சுமார் 4 அல்லது 6 அடி நீளமும், 3 அல்லது 4 அடி அகலமும், 3 அடி ஆழமும் இருக்கலாம். இந்தக்குழிகளில் முறையே, கால்நடை சாணி முதலானவைகளை ஒன்றிலும், குதிரை எருவை ஒன்றிலும், பசுந்தாள் உரத்திற்கான பயிர்களைச்செய்து, அதைத் தினுசுக்கு ஒவ்வொரு குழியிலும், பொதுவாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய காட்டுத்தழைகளை இரு குழியிலும் விசேஷ உப்புமண் அல்லது தெலுங்கு தேசத்தில் அகப்படுகிற பாடிமண் இன்னும் விசேஷ எருக்களையும். சுலபமாய் சம்பாதிக்கக்கூடியவைகளையும் மேற்படி குழிகளில் சேகரித்து, குவியலாய்ப் போடாமல், பரவலாய்ப்போட்டு, அதற்குமேல் தழைகளால் மூடி, கூடுமானால் இந்தக்குழிகள் மழைகளினின்றும் காப்பாற்றுவதற்கு பந்தல் முதலானவைகள் ஏற்பாடு செய்யலாம். பசுந்தாள் உரத்திற்கான பயிர்கள் அவுரி, கொளிஞ்சி, சணல், கொள்ளு, தகப்பூண்டு (Daincha) அல்லது, ஆவாரை முதலியவைகள். சதாரணமாய் தோட்டங்களில் பரீக்ஷிக்கக்கூடிய பயிர்கள் :— பங்குநெல்லு, கம்போடியாபருத்தி, கம்பு, டிரான்ஸ்வால்கம்பு, பெரிய மஞ்சள், சோளம், புகையிலை மோரிஸ்வாழை, மணிலாக்கொட்டை, மக்காச்சோளம் சிலகிழங்கு தினுசுகள், பல காய்கரிகள், இவைகளை பயிர் செய்து பரீக்ஷிக்கும்படி செய்யலாம்.

மேற்படி விஷயங்களை, பாலர் I, 2, வகுப்புகளுக்கு தோட்டப்பாடமென்று, அழைத்துக் கொண்டுபோய் காட்டி கவனிக்கும்படி செய்யலாம்.

6. தினசரி எழுதும் விதம். இதற்கென்று ஒரு சிறிய நோட்டு புத்தகம் ஏற்படுத்தி அதில் தான் புலப்பிரவேச முதல், அன்றாடம் செய்கிற வேலையை ஒருபக்கத்திற்கு அதிகப்படாமல், ஒரு வியாசம் எழுதவும். மற்றொரு பக்கத்தில் தான் செய்யும் இரண்டு பாத்திகளுள்ள, முளை, செடி, பயிர் இவைகளில் ஒவ்வொரு பாத்தியிலும், ஒருசெடியை முதலிலேயே குறிப்பிட்டு, அதில் விதை முதல் பலன் கொடுக்கும்வரை ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ச்சியை சித்திரம் எழுதக்கூடுமானால் ப்ரஷ்வொர்க்கு செய்து, அன்றாடம் உபாத்தியாயரிடம் காண்பித்து, வியாசத்திலும், சித்திரத்திலும், தப்புகளிருந்தால் தித்துபாடு செய்வித்தும் உபாத்தியாயரின் கையெழுத்தும், வாங்கவேண்டும். இந்த வேலை, காலை 7-மணிக்குள்ளாவது மாலை 5-மணிக்கு மேலாவது தினம் $\frac{3}{4}$-மணி நேரத்திற்கு அதிகப்படாமல், பாத்தி வேலையுடன் சேர்த்து தினசரியும் எழுதவேண்டும். ஒவ்வொரு வார முடிவிலும், தன் பாத்திகள் தவிர, மற்ற மாணாக்கர்களுடைய பாத்திகளை (கோடைகாலம், மாரிகால, ஸ்கூல் ரஜாக்கள் விடுமுன் எல்லா மாணாக்கர்களுடைய பாத்திவேலையை கவனிக்கும்படியாக) ஒவ்வொரு வாரத்துக்கும் பாத்திகளைப் பகுத்துத் தானாகவும், பாத்திகளுக்குச் சொந்த மாணாக்கர்களைக் கேட்டும், மொத்தமாய் அவரவர்கள் பரீக்ஷித்த விஷயங்களையும், தன்னுடைய ஆராச்சியையும் சுருக்கமாய் ஒரு வியாசம், வார டைரியில் எழுதவேண்டும். ஆகவே இவ்விரண்டு டைரிகளையும் உபாத்தியாயர் அடிக்கடி கவனித்துவரவேண்டும்.

7. இவ்விதமாய்த் தோட்டவேலை செய்வதனால் 2-வது பாராவில் கண்டபடி பாத்திகளை ஏற்படுத்துவதில் க்ஷேத்ரகணிதமும், கணக்குகளும், அன்றாடம் டைரி எழுதுவதனால், சித்திரம் வரைதல், தமிழ் வியாசம் எழுதலும், அடிக்கடி செடிகளை உற்றுப்பார்ப்பதினால் அவற்றின் வளர்ச்சி முதலானவைகளை குறிக்கிற தாவரசாஸ்திரமும் கற்றுக்கொள்ளும்படி உதவுகிறது.

S. RAGHAVA IYENGAR,
Agriculture Instructor, G. T. School,
Dindigul.

THE DUTIES OF TEACHERS

உபாத்திமைத் தொழில்

சமீபத்தில் வெளி வந்துள்ள உபாத்திமார்களுக்கான மாதாந்த சஞ்சிகைக ளிரண்டில் 'உபாத்தியாயர் வாழ்வும் அவர் வேலையும்' என்ற தலைப்பின் கீழ், 'மற்றத் தொழில்களில் இருப்பவர்களைக் காட்டிலும் உபாத்தியாயருக்கு வேலை யதிகமில்லை. அதிகமாய் வேலை செய்தால் 5-மணிக்குமேல கிடையாது. அதனிடையில் ஓய்வு நேரமும் இருக்கின்றது. * * * மற்ற வேலையி லிருப்பவருக்கு ஓய்வு கிடையாது. உபாத்தியாயர்களுக்கோ கோடைகால மழைகால பெரிய விடுமுறைகளைத் தவிர, வாரம் வாரம் இரண்டு நாள் விடுமுறையும் பண்டிகைகளுக்காக வேறு விடுமுறையும் அதிகம். ஒருகால் அவர்களின் வேலையினால் ஏதேனும் சிரமமடைந்தாலும் அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள நிரம்ப அவகாசமிருக்கிறது. * * உபாத்தியாயருக்குக் குறிப்பிட்ட மணிதான் வேலை, அதாவது 10-மணி முதல் 5-மணி வரை. அதற்கு முன்னும் பின்னும் தன் காலத்தை அவரிஷ்டப்படி கழிக்கலாம். * * * உபாத்தியாயருக்கு மாத்திரம் சௌகரிய மதிகம்' எனப் பிரசுரித்திருப்பதி லிருந்து கிராமாந்தர உபாத்திமார்களின் சௌகரியா சௌகரியங்களை எமது சிற்றறிவிற் கெட்டியவரை இதன் கீழ் விவரிக்கின்றோம்.

அவ் வியாஸத்திற் கூறிய வக்கீல், வைத்தியர், வியாபாரி, வியவசாயி, உபாத்தியாயர் முதலானவர்களின் வேலைகளைச் சற்றாராய்வாம்.

வக்கீலுக்கோ சேர்ந்தாப்போல் பல கேஸுக ளிருக்கும் சில கேஸுகள் ஒரு நாளையிலேயே வெவ்வேறு கோர்ட்டுகளில் நடைபெறும். கக்ஷிக்காரர்கள் தமது சாக்ஷிகளுடன் வந்து தமது வியவகாரம் நடைபெற வேண்டியவைகளைப்பற்றியும் வியவகாரத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டியவைகளைப்பற்றியும் சம்பாஷித்துக்கொண் டிருப்பர்தான், மாற்றியுள்ள கேஸுகளால் சில நாள் நியாயஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டிய அவசிய மில்லாமலு மிருக்கும். இவரோ தம்முடைய சுவாதீன

முடையவர். தமது சௌகரியம்போல் வியவகாரங்களை மாற்றியும் கொள்ளலாம். போகலாம் — வரலாம் — இருக்கலாம்.

வைத்தியருக்கோ வக்கீலவ்வளவு வேலையிராது. வியாதியஸ்தர்களைப் பார்வையிட நேரம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். மற்றும் அதிக அவகாசம் அனுதினமும் இருக்கின்றது.

வியாபாரிக்கோ அனேகமாய் வியாபாரம் நடந்துகொண்டிருப்பதால், வக்கீலைப்போல ஒய்வு இராதெனினும் சதா இடைவிடாது சிறுபான்மை நடவாது. சில சமயங்களில் வியாபாரமில்லாமலு மிருக்கும். இவரும் சுயேச்சை யுடையவரே.

வியவசாயியோ சாகுபடி காலத்தில் உழுது விதைத்துத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதும் வடியவிடுவதும் களைபிடுங்குவது முதலிய விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமாயினும் ஒவ்வொரு வேலையும் ஒருநாள் முழுதும் சதா வேலையிராது. இவர் வருஷத்தில் பாதிநாள் உழைத்துப் பாதிநாள் வேலையின்றி யிருப்பவர். எல்லாரையும் விட இவருக்கே அதிக அவகாசம்.

உபாத்தியாயருக்கோ சதா கவலைதான். கிராமாந்தரங்களிலுள்ள சர்க்கார்ப் பாடசாலைகளாயினுஞ் சரியே 5-மணி நேரம் ஏற்பட்டிருப்பினுஞ் சரியே. காலை 6-மணி முதல் மாலை 6-மணி வரையில் பாடசாலை நடைபெற வேண்டியதுதான். இல்லாவிடிலோ உபாத்தியாயர் உதவிபற்றவர். பிரயோஜன மில்லாதவர். பள்ளிக்கூடம் எங்கே வைக்கிறார்? பள்ளிக்கூடத்திலெங்கே யிருக்கிறார்? ஏதோ காலையில் 4-5 நாழிகை, மாலையில் 4-5 நாழிகை, பையன்களைக் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு கதையுங் காரணமும் வேடிக்கையும் விளையாட்டுமாகக் காலத்தைப் போக்கிவிட்டுப் போய்விடுகிறார். என்ன சொல்லித்தருகிறார் என்கின்றனர் கிராமத்தார். பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போய் என்ன படிக்கிறான்? அங்கு என்ன சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்? போகாவிட்டால் போகிறான், எருமையை யோட்டிப்போய் மேய்த்து வந்தாலும் நன்றாய் வயிறெடுக்கும், அதிக பால் தரும், தினம் 2 3 அணா அதிகமாகக் கிடைக்கும். அல்லது வேலைக்குப்போனாலும் தினம் $2\frac{1}{2}$ அணா 3-அணா அவன் சாப்பாட்டுக்காவது கொண்டு வந்துவிடுவான் என்கிறார்கள்—அல்லது வேறு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள் — அனுப்ப யோசிக்கிறார்கள் —

எத்தனிக்கிறார்கள் — அல்லது வேறு உபாத்தியாயர் பார்க்கிறார்கள். இவ்வளவுக்குங் காரணம் 5-மணி நேரப் பாடசாலையே.

உபாத்தியாயர் 10-நாழிகைக்கு வந்து 16-நாழிகைக்குப் போய், மறுபடி 20-நாழிகைக்கு வந்து 26 நாழிகைக் கெல்லாம் போய்விடுகிறார். என்ன பள்ளிக்கூடம் — சீமையிலில்லாப் பள்ளிக்கூடமா யிருக்கிற தென்கிறார்கள். இவ்விதம் நடத்தினால் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பிள்ளைகள் வருவதோ பெருமோசமா யிருக்கிறது — நிறுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் பிள்ளைகள் குறைந்தாலோ சர்க்காருக்கும் ஜனங்களுக்கும் உபாத்தியாயர் உதவியற்றவ ராகிறார் — ஊக்கமில்லாதவ ராகிறார் — உபாத்திமைத் தொழிலே தெரியாதவ ராகிறார். ஆகவே கிராமத்தார்களின் விருப்பப்படி பாடசாலை நடத்தவேண்டி யிருக்கிறதினால் பண்டைக்கால வழக்கப்படி உதயமுதல் அஸ்தமனம் வரை பாடசாலை வைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. இது கிராமங்களில பழக்கப்பட்டவர்களுக்கும் கிராம உபாத்திமார்களுக்கும் உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்கும். இதினின்றும் உபாத்திமார்களின் அவகாசம் இவ்வளவென்று தெரியும். இதிலும் கிராமாந்தரப் பிள்ளைகளை அடக்கியாள்வது நகரப் பிள்ளைகளைவிடச் சிரம சாத்திய மென்பதும் கவனிக்கத் தக்கது.

விடுமுறையோ வாரம் $1\frac{1}{2}$-நாள் விடப்படுகிறது. இதுவோ ஒரு வினாடி ஒரு யுகமாக விருக்கிறது. பண்டிகைகளின் விடுமுறையோ கிராமங்களில் சுமார் 3 வாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ் விடுமுறைகளில் சில விசேஷ தினங்களில் உபாத்திமார் மாணவரோடு சேர்ந்து அவ் விசேஷதினத்தைக் கொண்டாட வேண்டி யிருக்கின்றது. பாடசாலை நாட்களைவிட இவ் விசேஷ நாட்களில்தான் உபாத்திமாருக்கு அதிக சிரமம். பிள்ளைகளை உற்சாகத்தோடும் அடக்கியாள வேண்டியிருக்கிறது. கோடைகால விடுமுறையோ ஒரு மாதத்திற்கு முக்கால் மாதமே அனுமதி கிடைக்கிறது. கிறிஸ்மஸ் பண்டிகைக்கு இரண்டு வாரமும் விடப்படுகிறதெனிலோ கிராமாந்தரங்களில் அநேகமாக இவ் விடுமுறைகள் பாதிக்குப் பாதியாகவே விடப்படும். இதற்குக் காரணம் மேலே கூறியவையாகும்.

இந்த லீவுகளில் இன்னும் இரண்டொரு முக்கிய விஷயங்களைக் கவனிக்க லத்தியாவசியம். அதாவது, வருடத்திற்குக்

காஸுவல் லீவு 15-நாட்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை ஆறு மாதத்திற்கு ஏழு நாளைக்கு மேலெடுத்தல் கூடாதெனவும், எடுத்துக்கொண்டால் சம்பளப் பிடித்தஞ் செய்தும், விடுகின்றனர். அன்றியும் மாதத்திற்கு ஒன்றே கால் நாள்தானே எனவும் சொல்வதைக் கேட்ட எவர்தான் ஆச்சரிய முறுதிருப்பர். யாதாமொரு முக்கிய காரியங்களிருப்பின் ஒரு தடவை ஒன்றே-கால் நாள்தானு போதுமானதாயிருக்கும்? ஆயினும் மாதம் 1¼ நாள் வீதமும் சர்வீஸான மாதங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதே யில்லை. இந்த லீவைச் சனி யன்று அரைநாளும் ஞாயிறன்று முழுநாளாகவும் ஏற்பட்டிருக்கும் வாரத்திய ஒன்றரை நாள் லீவுடன் முன்னே பின்னே சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாமெனினும் சனி ஞாயிறின் 1½-நாளையும் பள்ளிக்கூட நாட்களாகக் கருதி எல்லா நாட்களையும் காஸுவல்லீவாக சிறுபான்மையும் சம்பளப்பிடித்தமாகப் பெரும்பான்மையும் செய்துவிடுகின்றனர். வேறு பண்டிகை விடுமுறை நாட்களின் முன்னே பின்னே சேர்த்து கேட்பினும் இந்த லீவு நாளையும் அவ்வாறே செய்துவிடுகின்றனர். ஐயோ என்ன அநியாயம்! கவனிப்பார் மட்டும் இல்லையேயன்றி, உபாத்திமார்களுக்கு அவ்வவுள சௌகரியம் இவ்வளவு சௌகரியமென்று பேசவும் எழுதவும் மட்டும் முன் வந்துவிடுகின்றனரே யன்றி, இவ்விதக் குறைகளைப்பற்றி எங்கே கவனிக்கின்றனர். ஆயினும் இவர்கள்பால் குறை சொல்லவும் பொருத்தமானதா யில்லையென எண்ண வேண்டியிருக்கின்றது. இவர்களுக்குத் தெரிந்தால்தானே கவனிப்பர். தெரியாவிட்டா லென்செய்வர்? ஏற்பட்டிருக்கும் — ஏற்படும் குறைவுகளை இன்னோர்களுக்கு நல்லாசிரியன். சற்குரு, சுதேசமித்திரன் முதலிய பத்திரிகைகள் மூலமாயாவது தெரிவிப்பது அத்தியாவசியம். கஷ்டம் கஷ்டம் என்று தம் மனத்தோடும் பிறரோடும் உரையாடிக்கொண்டிருப்பின் என்ன பிரயோஜனமுண்டாகும்? இதற்குக் காரணம் உபாத்திமார்களே யாயினும், தமது விஷயங்களை வெளியிடு மிவர்களை இவைகளைப்பற்றிப் பயமுறுத்தி உம்மை அப்படிச் செய்தாலென்ன? இப்படிச் செய்தாலென்ன? என்று இம்சிப்பின் இவர்கள்தா னென்செய்வர்? யாதொரு குறைவை நிவர்த்திக்க வேண்டுமாயின், அக்குறைவு இன்னின்னதென்று புகலமுன் வந்தாலன்றோ சாத்-

தியமாகும். எனக்கென்ன உனக்கென்ன? அவனுக்கொத்தது நமக்கும், என்றிருந்தாலெப்படி?

சபைகளில் பொது நலத்திற்காகப் பாடுபடுவோரும் கல்வி யபிவிருத்தியடைய எண்ணும் பரோபகார சீலர்களும் பத்திராதிபர்களும் மேலதிகாரிகளும் இவைகளைப்போன்ற குறைவுகளைக் கவனித்தும் விசாரித்தும் தெரிந்தும் நிவர்த்திக்க ஏற்பாடு செய்வார்களென எண்ணி இறைவனை ஏத்துகின்றோம்.

இவ்வளவு அசந்தர்ப்பத்தில் பாடக் குறிப்பும் எழுதவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பாடக் குறிப்பு கூடாதென்பதாகக் கொள்ளுதல் கூடாது. பாடக் குறிப்பு எழுதுவது உபாத்தியாயருக்குச் சௌகரியமே யன்றி அசௌகரிய மொரு போது மில்லையாயினும் 4-5 வகுப்புக்களையுடைய உபாத்தியாயர் ஒவ்வொரு வகுப்பின் ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் குறிப்பு எழுதுவது சாத்தியப்படாது. ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு நாளைக்கு சுமார், மேல் வகுப்புக்களுக்கு 6-ம், கீழ்வகுப்புக்களுக்குப் பன்னிரண்டுமாக 4-வகுப்புக்களுக்தும் சுமார் 36-பாடம் நடக்கவேண்டி யிருந்தாலும் அவ்வளவுக்கும் குறிப்பு எழுத வேண்டியிராது. போதனைமுறைப் பாடசாலையில் எழுதிய மாதிரி எழுத சாத்தியப் படாதாகையால், அவ்விதமே எழுத வேண்டிய அவசியமுமில்லை. 2 அல்லது 3-வகுப்புக்களையுடைய உபாத்திமார்களுக்கும் சிரமந்தான். ஏனெனில், மேற்கூறிய காரணங்களால் அவகாசமே கிடையாதன்றோ? பாடக் குறிப்பு எழுதும்படி கட்டாயப் படுத்தப்படுவதால் முறைப்படி அன்றன்று எழுதமுடியாததோடு அவ்விதம் நடைபெறுவதுமில்லை. கட்டாயத்திற்காக ஏதோ அவகாசம் கிடைத்தபோது (எழுதாதிருந்து) சேர்ந்தாற்போல் சுமார் 1 அல்லது $1\frac{1}{2}$ வாரத்திற் கொருதரமே, 'ஏதோ எழுத வேண்டியதற்காக' எழுதப்படுகிறதாகும். உபாத்திமாருக்கு இவ்வளவு அசௌகரிய மிருக்கும் போது, இதைக் கவனியாது வீணே குறை கூறுதல், உபாத்திமாருக்கு மென்மேலும் உபாதி யுண்டாக்குவதே யாகும்.

P. பரிமணப் பல்லவராயர்,
போர்டு ஸ்கூல், உத்தமசேரி,
திருவளர்சோலை போஸ்டு, திருச்சிதாலுக்கா.

STORY TELLING

கதை சொல்லல்

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் - 36)

மாயப் பெண் அரசி

12. தோட்டத்தில் காணப்பட்ட அற்புதங்களை எல்லாம் கண்ட மன்னவன் மகன் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பினான். தான் வெளியே செல்வதற்கு முன் நிச்சப்தமாய் இருந்த அரண்மனையில் அழகிய உடைகளுடன் அநேக ஆட்கள் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். பதினாயிரம் பேரை வரவேற்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. உண்ணும் உணவுகள் பழவர்க்கங்கள் முதலியவை பொற்பாத்திரங்களில் நிறைக்கப்பட்டிருந்தன. அரண்மனை முழுவதும் நவரத்தின மாலைகளாலும் புஷ்பமாலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டது. இவைகளைக் கண்ட அரசகுமாரன் திகைத்து நின்றான்.

13. மன்னவன் மகன் தான் எண்ணாதபடி இவ்வளவு சிறப்பாய் தன்னுடைய மனைவியின் அற்புதச் செய்கையால் தந்தையின் வரவேற்பிற்கு நடைபெறும் ஏற்பாடுகளைக் கண்டு மகிழ்வடைந்தான். அப்போது ஒரு சேவகன் ஓடிவந்து, மன்னவன் அரண்மனை வாயிலை அடைந்ததாகத் தெரிவித்தான். அரசகுமாரன் விரைந்து சென்று தன் தந்தையை வரவேற்று அரண்மனைக்குள் அழைத்து வந்து, அவருக்கென சித்தப்படுத்தியிருந்த சிங்காதனத்தில் அமருமாறு வேண்டினான். அவருடன் வந்த பரிஜனங்கட்கும் தக்கவாறு ஆசனம் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. எல்லோரும் அமர்ந்த பிறகு பொற்றட்டிலிலும், வைரக் கிண்ணங்களிலும் உணவு பரிமாறப்பட்டன. வந்திருந்தவர்கள் எல்லாம் உணவின் உருசியையும், ஏற்பாடுகளையும் கண்டு மட்டில்லாத மனமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

14. போஜனம் முடிந்த உடன் அரசன் தன் குமாரனை நோக்கி, 'எனது அருமந்த புதல்வனே, இங்கே காணப்படும் செல்வங்கள் எல்லாம் யான் உடைத்தாயிருப்பவைகளைவிட ஆயிரம்பங்கு விலை ஏறப்பெற்றவைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளை

நீ எவ்வாறு சேகரித்தனை என்று வினவவாவது, என்னுடைய வாழ்நாளில் என்றும் சுவைத்தறியாத உருசியுள்ள உணவுகளை யார் சமைத்தவர்கள் என்று தெரிந்து கொள்ளவாவது பிரியப் படவில்லை. உன்னுடைய மனைவியைப் பார்த்து ஆசீர்வதிக்கவே விரும்புகிறேன்' 'என்றான். அரசகுமாரன், 'எந்தையே, தங்களுடைய கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டேன். என்னுடைய மனையாளை உடனே அழைத்து வருகிறேன்' என்று மனவருத்தத்துடன் அந்தப்புரத்திற்குள் சென்றான். நம்முடைய பெண்சாதி குரங்கல்லவா. அதை கண்டால் எல்லோரும் பரிகாசஞ் செய்வதற்கு இடமுண்டாகுமே என்று வருந்தினான். மன்னவனாகிய தந்தையும் இவன் அரண்மனைக்கு வந்தது தன் குமாரனுடைய பிடிவாத குணத்தை மாற்றி ஒரு பெண்ணை அவனுக்கு விவாகம் செய்விக்கவேண்டும் என்னுங் கருத்துடனேயாம்

15. தந்தையினிடம் விடை பெற்றுச் சென்ற குமாரன், தன் உயிர்த்துணையாகிய குரங்கைத் தான் விட்டுப் போன அறைக்குட் சென்றான். அந்த அறை முழுவதும் ஒரே பிரகாசமாக இவன் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. இந்தப் பிரகாசத்தின் நடுவே ஓர் பொன்மயமான சிங்காதனத்தின்மீது தான் முன் மரத்தடியில் கண்ட யவ்வனமும் அழகும் வாய்ந்த மடமங்கை உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டான். அரசகுமாரன் தன் உயிர்த்துணையாகிய குரங்கை இங்குமங்கும் தேடினான், அவன் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. இவன் தேடுவதைக்கண்ட மடந்தை 'அரசனே, உம்மைக் குகையில் கண்டதுமுதல் உம்மையே மணந்து கொள்ளவேண்டும் என்னும் விருப்பம் எனக்குண்டு. ஆகையினாலே உன்னுடைய குரங்கைத் துரத்திவிட்டு உம்மை மணந்துகொள்ள யான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்' என்றாள். இவைகளைக் கேட்ட மன்னவன்மகன் மிகவும் வருந்தி, 'கண்ணீர்விட்டழுது, கடுங்கோபத்துடன் தழுதழுத்த சொற்களால், 'எ பாதகி! கொடியவளே! என் பிரியமுள்ள நாயகிக்கு என்ன கெடுதி செய்துவிட்டனை! என் வாழ்நாள் முழுவதும் அவளையே துணையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அல்லவா தீர்மானஞ் செய்திருந்தேன்! உன்னை மணந்துகொள்ளும் பொருட்டா அவளை அகற்றிவிடச் சொல்கிறாய். மிக நன்றாயிருக்கிறது. நான் உன்னை முதலில் குகையில் பார்த்தபோது உன்னைப்பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தேன். நான் அந்த அபிப்பிராயம்

கொண்டது தவறு என்று தெரிகிறதே' என்று பதில் அளித்தான். மடந்தை புன்னகையுடன், 'அரசகுமாரனே! என்னுடைய அழகுக்காக என்னை மணக்க விரும்பாவிடினும் யான் உனக்குச் செய்திருக்கும் உபகாரத்திற்காகவாவது என்னை மணந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமல்லவா? உன்னுடைய தந்தையையும் உன் சுற்றத்தாரையும் வரவேற்பதற்காக யான் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசையைப் பார். இத்தகைய விருந்து மனிதர்களால் செய்யுந் தரத்ததன்றே, தேவகணங்களாகிய எம்போலியர்கட்கல்லவா சர்வ சுலபமாய் முடியும். மன்னவனே! யான் சொல்வதைத் தட்டாமல் என்னை மணந்துகொள். இந்தச் செல்வமெல்லாம் உன்னுடையதாகும்' என்றாள். அரசகுமாரன் மிகுந்த கோபத்துடன், 'பெண்கள் நாயகமே! இவைகளை எல்லாம் எனக்குக் கொடுக்கும்படி நான் உம்மைக் கேட்கவில்லை. இவ்வளவு ஆடம்பரங்கள் செய்தது என்னுடைய மனைவியை என்னிடமிருந்து பிரித்து விடவா; என்னுடைய மனைவியாகிய குரங்கை எனக்குக் கொடுத்துவிடு, என்னுடைய ஆயுள்பரியந்தம் உமக்கு அடிமையாக இருந்து, இப்போது செய்த உபகாரத்திற்காக ஏற்பட்ட கடனைக் கழித்துவிடுவேன்' என்று சொல்லி, மடந்தை அமர்ந்திருக்கும் சிங்காதனத்தை நமஸ்காரஞ் செய்தான். மடந்தை சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கி, புன்னகையுடன், 'மன்னவனே, நான்தான் அந்தக் குரங்குவடிவங் கொண்டிருந்தவள். உன்னுடைய உண்மையையும், பிரியத்தையும் சோதிக்கும் பொருட்டே மாறுவடிவங் கொண்டிருந்தேன். அதோ பார் மூலையில் குரங்கின் தோல் இருக்கிறது' என்றாள். மன்னவன் மகன் தன் மனைவி காண்பித்த இடத்தைப் பார்த்தான். தான் ஆதரித்த குரங்கின் தோல் அங்கே காணப்பட்டது. அப்போது அரசகுமாரனுக்கு உண்டான ஆனந்தத்தை யாவரால் சொல்ல முடியும்.

16. அரசகுமாரன் மனைவி தன் கணவன் கையைப் பற்றி இழுத்து, தன்னுடன் ஆசனத்தில் அமரும்படி வேண்டினாள். அவன் உட்கார்ந்த வுடனே சிங்காதனம் ஆகாய மார்க்கமாய்ப் பறந்து அரசனும் பரிஜனங்களும் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றது. அரசகுமாரன் தன் மனைவியைத் தந்தைக்குக் காட்டினான். அப்போது அரசனுக்கும் அவனுடன் வந்த பரிவாரங்கட்கும் உண்டான ஆச்சரியத்தை என்னென்று சொல்வது. குரங்கைப்

பார்த்து மன்னவன் மகனைப் பரிகாசஞ் செய்யவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் வந்தவர்கள் திப்பிரமை கொண்டவர்களாய் திகைத்து நின்றுவிட்டார்கள். அரசன் ஏனைய குமாரர்களின் மனைவியர்களைவிட இவள்மீதில் அதிக பிரியங் கொண்டவனாய் சிறந்த வெகுமதிகள் கொடுத்தான். அந் நகரமாந்தர்கள் எல்லோரும் அரசகுமாரன் தன் மனைவியினிடம் வைத்திருந்த அன்பையும், பிரியத்தையும் அவனுக்குக் கடவுள் புரிந்த நன்மையையும் கொண்டாடினார்கள்.

17. மன்னவனுடைய ஏனைய குமாரர்களும் தன் சகோதரனுக்குக் கிடைத்த அளவில்லாத செல்வத்தைப் பார்த்து பொறுமை கொண்டவர்களாய் அவனை எவ்வாறு கெடுக்கலாம் என்று ஆலோசிக்கலானார்கள். ஒரு நாள் தம் இளைய சகோதரனை விளித்து, 'சோதர! உன்னுடைய மனைவி பூதகணத்தைச் சேர்ந்தவள் என்று எங்கட்குத் தெரியவருகிறது. பூத கணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிலையான புத்தியுள்ளவர்களல்ல என்பது நீ அறிவையோ? அவள் முன் கொண்டிருந்த குரங்கு உருவத்தின் மேற் போர்வையாகிய தோல் உன்வசம் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். நீ ஏன் அதை பத்திரப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? உன் மனைவி மீட்டும் ஏன் குரங்கு வடிவங் கொள்ளமாட்டாள் என்பது யாருக்குத் தெரியும். நீ அந்தப் போர்வையை நெருப்பிலிட்டு எரித்துவிடுவது உசிதம் என்று தோன்றுகின்றது' என்றார்கள். சகோதரர்கள் சொல்லிய யோசனை நல்லதென்றே அவனுக்குத் தோற்றியது. உடனே தன்வசமிருந்த குரங்கின் மேற் போர்வையை எரியும் நெருப்பில் வீசி எறிந்தான்.

18. குரங்கின் தோல் நெருப்பில் பட்டவுடன், 'நான் எரிந்து போகிறேன், நான் எரிந்துபோகிறேன்' என்னும் ஒரு கூச்சல் உண்டாயிற்று. அவன் மனைவி அந்த நெருப்புச் சுவாலையின் நடுவே மேற்கூறிய கூச்சலுடன் எரிந்து கொண்டிருப்பதை மன்னவன் மகன் கண்டான். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அந்த நெருப்பு கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. சத்தமும் நின்றுவிட்டது. இவைகளை எல்லாம் கண்ட அரசகுமாரனுக்கு யாதொன்றும் தோற்றவில்லை. உடனே தன் வீட்டண்டை ஓடிவந்தான். தன் அரண்மனையும், மனைவியும், அவள் வரவழைத்த விநோத-

மான சாமான்களும் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டன. அவனுக்கு அப்போது உண்டான துயரத்தை என்னவென்று சொல்வது. அரச குமாரன் தான் செய்த குற்றத்தையும் அதனால் தனக்கு நேரிட்ட அதிர்ஷ்டஈனத்தையும் எண்ணி எண்ணி வருந்துவானாயினன். அரசனும் மந்திரிகளும் அவனுக்குப் பலவித தேறுதல் சொன்னார்கள். அவைகளை அவன் சிறிதும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் மனம் வருந்திக்கொண்டேயிருந்தான். அரசன், தன் குமாரன் ஆராத்துயரத்தால் ஊரைவிட்டு எங்கேயாவது போய்விடுவானோ அல்லது தற்கொலை புரிந்துகொள்வானோ என்னும் கருத்துடையவனாய் அவனுக்கு ஒரு அபாயமும் நேரிடாதபடி அவன் முதலில் அமைத்துக் கொண்ட மாளிகையிலேயே காவலில் அமர்த்தினன். மன்னவன் மகன் பூதகணத்தின் கூட்டுறவால் தன் அரண்மனையிலேயே காவலில் இருக்க நேர்ந்தது. (இன்னும் வரும்)

ஒருதமிழ்ப் புலவர்.

BABAR

பாபர்

(முன்தொடர்ச்சி - பக்கம் 9)

சுல்தான் அமத்மீர்சா என்பவனிடம் என் தூதுவர்களை அனுப்பினேன்; அவர்களை சிற்சில சமாசாரம் தெரிவிக்கச் சொன்னேன்; அவையாவன: 'இந் நாட்டை பாதுகாப்பதினிமித்தம் உங்கள் காரியஸ்தர்களில் ஒருவனை நியமிப்பது அவசியம். உங்களுக்கு நான் ஓர் ஊழியனாயிருப்பதுமன்றி மருகனுமாவேன். என்னையே இந்நாட்டிற்கு அதிபதியாக ஏற்படுத்தினால், உங்கள் எண்ணம் எளிதில் திருப்திகரமாக முற்றுப் பெறும்.' சுல்தான் அமத்மீர்சா சாது சுபாவமுள்ளவன்; திடசித்த மில்லாதவன்; வெற்றுரையாடான். அன்றியும் அவனுடைய அபிப்பிராயங்களும் தன்னுடைய பேக்குகளின் புத்தி மதிகளை முற்றிலும் தழுவியே யிருக்கும்; ஆனால் அவர்கள் மேற்குறித்த யோசனைக்கு சம்மதிக்கவில்லை; ஆகவே அவன் கடுமையாகவே மறுமொழி சொல்லி அனுப்பிவிட்டு, தன் சைந்நியங்களை மேலே நடத்திச் சென்றான். இதுவரையில் எல்லாம் வல்ல இறைவன் பக்துவகால முணர்ந்து என்னுடைய கோரிக்கைகளை

மனித சகாய மில்லாமலே இனிதுபெறச் செய்திருக்கிறார்; அதுபோலவே இப்பொழுதும் அவரது கருணையால் சில சம்பவங்கள் உண்டாகி, அதனால் விரோதிக்கு அனேக கஷ்டங்கள் உண்டாயின. அவன் எடுத்த படையெழுச்சி அவலமாய்ப் போய்விட்டது; அதனால் அவன் ஆற்றொணாத் துயரமடைந்தான்.

அச்சம்பவங்களி லொன்று அடியில் வருமாறு: காபா என்பது ஒரு நதி; அதன் ஜலம் கருமைநிற முள்ளதும், வழுவழுப்பான பிசுக்குள்ளது மாயிருக்கும்; அதனால் அதை பாலமில்லாமல் கடக்க முடியாது. சுல்தான் தன் பெரும் படையோடு ஆற்றின் ஒரு பாலத்தை நெருங்கினான். சேனைகள் திரண்டு உருண்டு பாலத்தைக் கடக்கும்போது அனேக குதிரைகளும் ஒட்டகங்களும் நெருக்குண்டு மாண்டன. மூன்று நான்கு வருடங்களுக்கு முன் இசை சைனியங்கள் கர் என்னும் ஆற்றண்டை பெருத்த அபஜய மடைந்ததுண்டு; அது இப்போது ஞாபகத்திற்கு வரவே, அவை கலக்கமடைந்தன.

மற்றொரு சம்பவம் என்னவென்றால்: அச்சமயம் குதிரைகளில் ஒருவித நோய் பரவி, அவை கணக்கற்று இறந்து போயின. மற்றொரு விஷயமாவது, என்னுடைய போர்வீரர்களும் குடிகளும் ஒருமனப்பட்டு திடமன முள்ளவர்களாய் நின்றார்கள். அவர்கள் பிராணன் போகுமளவும் சண்டை செய்தே தீர்வார்களென்றும், படை யெடுத்து வருபவர்களின் ஆட்சிக்கு உட்படவே மாட்டார்களென்றும் விரோதிகளின் வீரர்களுக்கு நன்றாய் புலப்பட்டது. இந்த சம்பவங்களால் மனமுடைந்த விரோதி அண்டிசானுக்கு ஒரு மைலுக்கு உள்ளாகவே வந்தும் மகமத் டெர்கான் (Terkhan) என்பவனை தூதாக அனுப்பினான். கோட்டையிலிருந்த ஹாசன்யாகோப் என்பவன் வந்து டெர்கானைச் சந்தித்து இருவரும் ஆலோசித்து ஒருவிதமாக சமாதானம் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அதன்பயனாக படையெடுத்து வந்து சைந்நியம் திரும்பிச் சென்றது. இதனிடையில் சுல்தான் மாமூத்கான் கோஜாண்டு நதியின் வடபுறமாய் விரோத எண்ணத்துடன் இராச்சியத்தில் பிரவேசித்து அக்ஸி (Akahsi) யை முற்றுகை போட்டான். அவன் அக்ஸியண்டை வந்ததும் சிலபேக்குள் அவனை அணுகி, காஸானை (Kasan) அவன்வசம் ஒப்பித்து விட்டார்கள். பின்பு மாமூத்கான் அக்ஸியை நெரு-

ங்கி அதைப் பன்முறையும் தாக்கினான்; ஆனால் பலன் ஒன்றும் பெறவில்லை. அக்ஸியிலிருந்த பேக்கர்களும் வாலிபர்களும் அதிக தீரத்துடன் போர் புரிந்தார்கள். அத்தருணத்தில் சுல்தான் மாமூத்கான் நோயடைந்தான். அன்றியும் அவனுக்கு யுத்தத்தில் வெறுப்புண்டாயிற்று; அதனால் அவன் நாட்டிற்கு திரும்பிச் சென்றான்.

இந்த முக்கியமான சம்பவங்கள் நடந்துகொண் டிருக்கையில், எனது தந்தையாருடன் இருந்த பேக்கர்களும் பிரபுக்குமாரர்களும் திடமனத்துடன் ஒருமித்து பெருந்தகை காட்டி எங்கள் முயற்சிக்குத் தம்முயிரையுங் கொடுக்க ஊக்கங்கொண் டிருந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் எனது பாட்டியாராகிய ஷா சுல்தான் பேகம் அம்மையும் (Shah Sultan Begum) அந்தப்புரத்திலுள்ள மற்ற ஸ்திரீகளையும் அக்ஸியிலிருந்து அண்டிசானுக்குக் கொண்டுபோய் சேர்த்தார்கள்; அங்கே உத்தர கிரிகைகளெல்லாம் சரிவர நடந்தன; ஏழைகளுக்கும் பக்கிரிமார்களுக்கும் அன்னபானாதிகள் அளவின்றி அளித்தார்கள்.

இந்த அபாயங்கள் எல்லாம் நீங்கின பிறகு ராஜ்ய பரிபாலனத்தைக் கவனித்து, நாட்டைச் சீர்திருத்தி எல்லாவற்றையும் நல்ல நிலைமையில் கொண்டு வைக்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று. அண்டிசானின் பரிபாலனமும் அரண்மனையின் அதிகாரமும் ஆஸான் யாகூப்புக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. என் தகப்பனாருடைய அரண்மனையிற் சேர்ந்த பேக்கர்களுக்கும் ஏனைய பிரபுக் குமாரர்களுக்கும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் ராஜ்ய அதிகாரமோ அல்லது பூஸ்திதியோ கொடுக்கப்பட்டது. யாவரும் ஏதோ ஒருவிதமான கௌரவமும் கொடுக்கப் பெற்றார்கள்.

பத்திராதிபர்.